

for at faae Tropper fra de andre Landsdele, og hvor Alt er forberedt i Forveien, kommer en saadan Bestemmelse, og derved faar man disse Folk; thi fordi de ere udgaaede af Nullen, ere de dog ikke forsvundne fra Jordens Overflade. Men paa den anden Side ere disse Fæstninger jo endnu ikke byggede, og der kan næppe være nogen Tvivl om, at der f. Ex. paa Grund af de nye Bestemmelser om Behandlingen paa Sessjonen, paa Grund af Befolkningens Tilvæxt osv. til den Tid vil være ikke saa faa flere Værnepligtige paa Sjælland, end man nu har. Naar alt dette tages i Betragtning, og man sammenholder det med de Tal, Kommissionen har givet, forekommer det mig, at der ikke kan være nogenjomhelst Tvivl om, at man selv i de Tilfælde, hvor man er indskrænket til Afdelingerne fra Sjælland og Smaaøerne, vil kunne staae en Besætning til Kjøbenhavns Fæstning, som naturligvis ikke er rigelig, men som dog vil kunne i ikke kort Tid levere et haardnakket Forsvar. Væsentlig paa Grund af, at Besætningen til sin Tid og under visse Omstændigheder ganske vist ikke er rigelig, er det ogsaa, at Ministeriet har ment, at der er Fordeel ved at have den sammenhængende Linie paa Vestfronten, idet man da paa denne Front kan nøies med noget mindre Fodfolk. Jeg tror nu, at have udtalt mig tilstrækkeligt om Kjøbenhavns Besætning. Jeg skulde ikke have gaaet saaledes i Detail, naar det ikke var foranlediget ved den ærede Ordførers Bemærkninger. Det kan være meget hensigtsmæssigt, at saadanne Forhandlinger blive førte, men henjet til Betænkningen og hvad deri er foreslaaet, har det jo naturligvis kun en mindre Satisfaktion vidtløstigt at diskutere derom. Jeg vilde gjerne lige overfor det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgtreds (Monrad) gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad han anførte om Helgenæs og Aggersøfjund, navnlig om den første. Jeg indser meget godt, at Helgenæs har overordentlig store Mangler, idet det, naar først en Styrke er kommen derind, vil være overordentlig vanskeligt for den at bryde ud over Tangen, saalænge Fjenden endnu indeslutter denne. Men paa den anden Side maa det erindres, at den Tropsstyrke, der kæmper i Sjælland, kan under visse Omstændigheder være lille, og det kan altsaa være af Bigtighed, at man vælger til Reduit et Sted, som kan forsvares af en ringe Styrke, og dette opfylder Helgenæs i høiere Grad end noget andet Sted. Dernæst maa jeg bemærke, at man næppe vil finde nogenjomhelst Punkt, uden at det jo kan holdes

legen Fjende. Det maa erindres fra Krigen mellem Frankrig og Tydskland, i hvilken Grad endogsaa Paris holdtes indesluttet. For en Hærafdeling, der er trængt ind i en Reduit, vil det være ligegyldigt, om der er noget mere eller mindre gode Betingelser for at kunne bryde frem; den vil egentlig være tabt for at dække Landet; Landet, Provindsen dækkes i Virkeligheden dog kun, saa længe Hæren endnu er i Marken. Da det nu dog maa siges, at Helgenæs er et Punkt, som frembyder nogenlunde gunstige Betingelser for, naar Omstændighederne ikke ere altfor slette, at Besætningen kan føres over til Sjælland, har man ment at maatte vælge det. Kunde der imidlertid i Virkeligheden angives noget Punkt, som var bedre, skulde jeg med Fornøielse gaa ind paa det, men endnu have de forstfjellige Kommissioner, der have overveiet denne Sag, om end allesammen meget nødig, udtalt sig for Helgenæs. Med Hensyn til Aggersøfjund kan jeg fatte mig meget kortere. Jeg tror, at det ærede Medlem undervurderer Betydningen deraf. I og for sig er det naturligvis rigtigt, at man hellere maa have sin Flaade samlet end delt, men det maa erindres, at vi i Almindelighed ville staa overfor en overlegen Sømagt, og vi kunne ikke vente under saadanne Omstændigheder at levere et egentligt Søslag i rum Sø. Vi maa benytte vort Søterrain til derfra at dække Kysterne, og en saadan Dækning af en stor Del af Sjællands Kyster — idetmindste de sydlige og vestlige — vil lettest kunne udføres fra et hensigtsmæssigt indrettet Støttepunkt som det ved Aggersøfjund.

Thomsen: Jeg vil kun tillade mig at nedlægge en bestemt Protest mod den Udtalelse, der kom fra den ærede Ordfører for Flertallet, da han sagde, at det af os fremsatte Vædringsforslag ikke har været eller har kunnet være Andet end en politisk Demonstration. Det er en Uhøflighed imod os. Den samme Bemærkning blev fremsat i Saar som Ordføreren's Mening om vor formodede Hensigt, men efter at der saa vel fra det ærede Medlem fra Randers (N. B. Jensen) som fra mig er udtalt, at der ikke har været en saadan Hensigt, er det mere end en Uhøflighed at gjentage det; thi naar vi sige, hvad der har været vor Hensigt, og Nogen rejser Tvivl derom og siger, at vor Mening enten har været eller har kunnet være en anden, kan jeg ikke se Andet, end at det er en Sigelse for Umandhed. Noget Saadant ere vi ikke vant til at lade os høre, og noget Saadant kunne vi ikke lade gaa hen uden Protest, det er en Uhøflighed, om ikke Andet,